

Diari de la neu, 05/08/26

Què fer si una tempesta elèctrica ens atrapa amb l'e-bike a l'alta muntanya?

Experiència i resposta viscuda en directe

Què fer si una tempesta elèctrica ens atrapa amb l'e-bike a l'alta muntanya? Autor/a: Diaridelaneu.cat

Una tempesta de llamps i trons em va sorprendre amb l'e-bike al Pla de la Calma, a 2.000 metres i gairebé sense marge per reaccionar. Passat l'ensurt, l'experiència m'ha portat a preguntar-me què hem de fer realment quan una tempesta elèctrica ens atrapa pedalant per la muntanya.

Nit de tempestes amb llamps i trons a la Cerdanya. Imatge d'arxiu (AvuiCerdanya.com)

Ho reconec: fins que no em va passar, mai m'havia plantejat seriosament què cal fer si una tempesta de llamps i trons t'atrapa en plena muntanya mentre vas amb una bicicleta elèctrica. I em va passar preparant una ruta pel **Pla de la Calma**, a Font-Romeu.

La tempesta es va formar amb molta rapidesa i, quan vaig ser conscient de la situació, ja era al bell mig del sarau, amb llamps, trons i pluja intensa i amb molt poc marge de reacció. Em trobava, a més, en un dels pitjors llocs possibles: un altiplà amb bosc situat al voltant dels 2.000 metres d'altitud.

Vaig arribar fins al refugi de la Calma pensant que podria protegir-m'hi, però era tancat. L'únic aixopluc possible era arrambar-se a l'edifici, aprofitant els pocs centímetres que sobresortia el teulat per evitar, almenys parcialment, la pluja. Evidentment, allò no era un refugi segur davant dels llamps.

Una de les decisions que vaig prendre va ser **deixar l'e-bike apartada**, aproximadament a uns 50 metres del refugi. Intuïtivament vaig pensar que no era bona idea tenir al costat una bicicleta amb una important estructura metàl·lica, components electrònics i una bateria.

Passat l'ensurt, he volgut comprovar què recomanen realment els especialistes. I l'experiència m'ha servit per aprendre unes quantes coses.

La primera és que, si sentim tronar, ja estem en una zona on ens pot arribar un llamp. No cal esperar que la tempesta sigui damunt nostre. En bicicleta, i

especialment en alta muntanya, cal abandonar tan aviat com sigui possible cims, carenes, altiplans i espais oberts i exposats.

La segona és que una e-bike no és un refugi ni els pneumàtics ens aïllen d'un llamp. El metall de la bicicleta no és necessàriament un imant per als llamps, però sí un excel·lent conductor de l'electricitat. Per tant, si ens hem d'aturar, és prudent separar-nos-en i no mantenir-hi contacte.

Tampoc ens hem de refugiar sota un arbre aïllat, al costat de pals, torres o estructures metàl·liques, ni acostar-nos a cursos d'aigua. I una petita cabana, una marquesina o, com em va passar, el ràfec d'un refugi tancat, ens pot protegir de la pluja però no ens converteix en un lloc segur davant d'una descàrrega elèctrica.

La millor opció és arribar a un edifici tancat o a un vehicle amb carrosseria metàl·lica. Un vehicle així és relativament segur durant una tempesta perquè la seva estructura actua com una **gàbia de Faraday**: en cas d'impacte, el corrent tendeix a circular per l'exterior de la carrosseria. **No són els pneumàtics de goma els que ens protegeixen**

I si no hi ha cap refugi segur disponible, només podem intentar reduir l'exposició, abandonar els punts més elevats i, si anem en grup, mantenir una certa separació entre nosaltres.

Finalment, hi ha una regla fàcil de recordar: no reprendre la ruta fins que hagin passat almenys 30 minuts des de l'últim tro.

Aquell dia al **Pla de la Calma vaig tenir sort**. Però també em va quedar clar que una tempesta de tarda al Pirineu pot passar de semblar llunyana a tenir-la literalment al damunt en molt poc temps. Minuts. I quan ja ets al bell mig del sarau, a 2.000 metres i amb llamps caient a prop, queda molt poc marge per decidir.

La millor protecció, probablement, és haver pres la decisió abans.